

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

prosinec 2017

Farní ples s divočákem

Vsobotu před nedělí Krista Krále se již po osmé proměnil sál Biskupského gymnázia v taneční parket, chodba ve společenský sál i s barem, třídy v zázemí plesu a šatnu.

Ples jako již tradičně uváděl Štěpán Tuček. V sedm hodin návštěvníky uvítal a poté předal slovo otci Josefovi, abychom večer zahájili i po duchovní stránce modlitbou. Poté přišlo na řadu předtančení, ve kterém letos účinkovala farní mládež i tak zvaná starší farní mládež společně a na jednotlivé tance se ladně střídali nebo tvořili choreografii společně. Za krásné předtančení vděčíme opět nejen tanečnickům, kteří tance několik měsíců nacvičovali, ale především Evě Kováčové, která nápadité choreografie vymýšlí svým tanečnickům doslova na tělo.

Vepřo, knedlo, zelo jako jedna z hlavních výher tomboly foto: Jakub Šebek

Po předtančení se do víru tance mohli zapojit všichni přítomní, ovšem ne na dlouho, protože krátce poté už se podávala večeře – tentokrát řízek s bramborovým salátem.

Po večeři se opět tančilo, povídalo a společensky žilo. Součástí zábavy byla opět bohatá tombola. Okamžité menší výhry se výherci dozvěděli ze zakoupených losů. A na těch nevyherních jsme se mohli alespoň poučit moudrým citátem v češtině a angličtině.

V deset hodin přišla na řadu hlavní tombola – losování velkých výher. Přitom jsme se také dozvěděli, co znamená tajemné „vepřo–knedlo–zelo“ jako druhá a pátá cena. Šlo o dva malé divočáky, se kterými už si šťastní výherci museli poradit sami, aby je přetvořili do podoby avizovaného pokrmu.

Po tombole už následoval tanec a další zábava až do ranních hodin.

Letošní ples zaznamenal změnu hlavních organizátorů. Po manželech Štěpánkových převzali žezlo manželé Nevrlí, kterým patří velký dík za vydařený ples. A samozřejmě nejen jim, ale všem, kteří přípravě plesu věnovali svůj cenný čas. Děkujeme a těšíme se zase za rok.

=hk=

O. Martin oslaví kněžské třicetiny

Třináctý prosinec roku 1987 bylo větrno a mráz, a to bez sněhu; bylo vysloveně nevlídně,“ vzpomíná na den svého kněžského svěcení letošní jubilant Mons. Martin Holík. „Obřad probíhal v jediné slušně vytopené místnosti na faře v Hrádku u Znojma a předcházelo mu osmileté teologické studium; vše v utajeném režimu skryté části mlčící církve,“ vzpomíná. „V mém životě se změnilo v prvních letech jen velmi málo, a přece v jistém smyslu úplně všechno.“ Až do konce totality totiž původně vystudovaný inženýr elektrotechnolog pracoval jako projektant.

Posléze náš sedmapadesátiletý kaplan během svého působení stihl nejen založit Radio Proglas, kterého je již dvaadvacátým rokem ředitelem, přičinil se i o

vznik a rozvoj TV Noe a téměř čtyřicet let působil jako vedoucí v křesťanském středisku Radost, které mimo jiné pořádá letní tábory na samotě Amerika v Orlických horách. Za nejpodstatnější vlastnost pokládá „být normální“, „protože jen tak se dá žít v pokoře a radosti zároveň,“ vysvětluje. Ze svých kněžských aktivit považuje za důležitou již zmíněnou práci v médiích a s médii: „V Proglasu, donekdávna v Noe, a zejména ve spolupráci médií v rukách křesťanů sdružených pod názvem Spolu@ ...“

Kněžské působení o. Martina je velmi široké a pestré, nebylo proto překvapující, že před sedmi lety 15. září 2010 jej Benedikt XVI. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti s právem užívat před svým jménem čestný titul monsignore. =jo=

Slovo úvodem

Milí farníci,

tentokrát začnu netradičně vtípem. Jeden velmi netrpělivý člověk se modlí: „Pane, prosím, dej mi trpělivost. Ale prosím tě, potřebuji ji okamžitě, HNED TEĎ!“

Nacházíme se na začátku doby adventní a ta má dvojí charakter: jednak je přípravou na oslavu Narození Páně (první Kristův příchod na zem), a zároveň je také očekáváním druhého Kristova příchodu na konci věků. Takže advent je dobou očekávání, trpělivého očekávání. Jenže jak upozorňuje anglický spisovatel W. S. Maugham: „Člověk se odnaučil čekat. To je základní zlo naší doby.“ My jsme si zvykli mít všechno hned, bez čekání. Obchody jsou otevřeny každý den, 7 dní v týdnu, a některé dokonce i 24 hodin denně, takže kdykoliv si vzpomeneme, že nám něco chybí, že máme na něco chuť, hned si to můžeme dopřát. Někdy i přímo s donáškou do domu. Nevím, zda dnešní děti ještě rozumí pohádce o dvanácti měsíčkách, kdy měla Maruška donést své maceše a nevlastní sestře jahody uprostřed zimy. Mnohé děti nechápou, proč si je prostě nezašla koupit do supermarketu.

Všechno sice máme hned, ale z našeho života se vytrácí radost, radost, kterou zažívají ti, kteří se na něco těší. Italský básník Giacomo Leopardi dokonce tvrdí, že jedinou a opravdovou radostí je radost očekávání. A myslím, že na tom něco bude. Vždyť jaké to bylo krásné, když jsme jako děti čekaly, kdy už bude konečně Štědrý den a my si budeme moci rozbalit dárky „od Ježíška“. A odpočítávali jsme den za dnem. Radost očekávání zažívá i maminka, když čeká, až se jí narodí dítě, které nosí pod srdcem, nebo když zamilovaní čekají, až se konečně opět setkají.

Zkusme prožít letošní advent ne jako dobu hektického uklízení, nakupování, pečení, zdobení apod., ale probudme v sobě radost očekávání. Nevnímejme dobu čekání jako něco nepříjemného, otravného, ale naopak jako něco pozitivního, co přináší do našeho života radost.

o. Josef Novotný

Stalo se

V období kolem Památky všech věrných zemřelých byly v kapli Božího hrobu vystaveny úmrtní oznámení farníků, kteří zemřeli v uplynulém roce.

~

Manželé Kateřina a Česlav Škvařilovi při nedělní mši svaté 12. listopadu jménem rodičů poděkovali Štěpánovi Kallabovi za vedení starších ministrantů. Tuto službu spolu s péčí o mladší ministranty vykonával 4 roky.

~

Při Slavnosti Krista Krále proběhl každoroční adorační den naší farnosti.

Pokřtěn byl:

5. 11. Simon Patrik Smejkal

Zesnuly:

8. 11. Jana Staňková (roz. Písaříková)
a Viola Staňková

Děje se ve světě

Red Wednesday (červená středa) – postavte se za víru a svobodu!

Na podzim se křesťané spojují v modlitbě za křesťany na celém světě, kteří trpí a umírají za svou věrnost Kristovu poselství o míru a lásce. V letošním roce se modlitby konaly v týdnu 19.–26. 11. a vyvrcholily ve středu 22. 11. 2017.

Co je Červená středa?

Studie Centra pro nová náboženství zveřejnila zjištění, že v roce 2016 bylo zavražděno více než 90 000 křesťanů a že půl miliardy křesťanů není schopno svobodně vyjadřovat svou víru. Tato zjištění potvrzují deklaraci papeže Františka, že dnes trpí více křesťanů než v raných letech křesťanství. Červená je barva mučednictví v křesťanské víře. Červená kampaň středečních dnů osvětlí náboženské pronásledování a uctí všechny křesťany, kteří trpěli a zemřeli za Krista.

Papežská nadace Církev v nouzi žádá každého katolíka, aby udělal pro tyto křesťany malou obět, že půjde na jednu další mši, aby se modlil za jednoho z 200 milionů křesťanů, kteří čelí hrozbě pronásledování za svou víru, a dokonce riskují smrt, aby přijali Ježíše v Eucharistii.

=jš=

Oprava věže dokončena

Věž před opravou a nyní

foto: archiv

Kostel sv. Augustina je příkladem sakrální architektury individuálního architektonického projevu meziválečného období. Jeho štíhlá 50 m vysoká věž i díky své dominantní poloze trpěla ve zvýšené míře povětrnostními vlivy, které se negativně podepsaly na stavu omítek, nátěrů, výplní otvorů i hodinové nástavby apod. Při návrhu opravy fasády bylo nezbytné důsledně vycházet z původní dochované dokumentace, současného stavu objektu včetně pozdějších zásahů a citlivého přístupu k zachování architektonických hodnot objektu.

Prvotní příčinou špatného stavu fasády byl nevhodný povrchový nátěr, který uzavřel neprodyšně původní omítky a v kusech se odlupoval.

Při opravách omítek byla respektována jejich původní struktura a práce byly prováděny tak, aby doplnění novými omítkami nebylo patrné ani v materiálu, ani v řemeslném provedení. Týká se to jak použitých materiálů, tak jejich struktury, zrnitosti, původní probarvenosti apod.

Oprava se týkala také celé hodinové nástavby od ochozu věže nahoru a čtyř stran vlastní věže, severovýchodního válcového vstupního rizalitu a přístavby na jihovýchodní straně kostela. Tyto plochy byly sjednoceny novou omítkou a novým nátěrem v původní barevnosti kostela.

Stávající omítky byly odstraněny ve 100 % (předpoklad byl cca 15 %, podle jednotlivých stran věže, což způsobilo nárůst nákladů) a nově nahrazeny novou kompletní skladbou.

Dřevěné prvky výplní otvorů byly kompletně vyměněny nebo repasovány do původního stavu.

Kovové prvky (mříže a zábradlí) byly repasovány a opatřeny novými nátěry dle původní barevnosti.

Klempířské výrobky byly buď opraveny, nebo kompletně vyměněny, aby bylo zamezeno zatékání dešťové vody na omítky i do zdíva (úžlabí, oplechování stěn a atik atd.). Výměna klempířských prvků byla provedena pouze na těch místech, kde byla stávající krytina dožilá.

Během realizace akce byly dále provedeny práce na opravě zakotvení kříže na vrcholu věže a obnova ciferníku hodin na věži.

I když kostel v současné době není zapsán v seznamu kulturních památek, byly veškeré práce konzultovány a prováděny pod dohledem pracovníků státní památkové péče.

Práce byly ukončeny ke dni 30. 9. 2017. Celkové náklady činily 2 898 112,42 Kč. Většinu nákladů, tj 2 432 067 Kč pokryly níže uvedené zdroje. Zbývajících 466 045,42 Kč bude ještě nutno pokrýt z běžných sbírek na potřeby farnosti či případných dalších darů.

L. Kubíček, J. Zuziak

Zdroje financování:

Dotace JMK 2016:	1 000 000,- Kč
Maxprogres, s.r.o.:	1 000 000,- Kč
Mgr. Jiří Gabriel:	200 000,- Kč
Ostatní dary:	156 522,- Kč
Výnos účelové sbírky 5/2016:	75 545,- Kč
Zdroje celkem:	2 432 067,- Kč

Představujeme členy našeho farního společenství: Petr Osolsobě

profesor Petr Osolsobě

foto: vlastní archiv

Prof. PhDr. Petr Osolsobě přednáší na Masarykově univerzitě, je garantem programu estetiky a evropských kulturních studií. Absolvoval studium bohemistiky a historie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Několik let vyučuje také na divadelní fakultě JAMU, kde mu byla v roce 2008 udělena řádná profesura pro obor dramatická umění.

Mnozí z farníků si jistě připomenou jeho přednášky u nás v kostele o díle W. Shakespeara, ale hlavně – sv. Augustina a jeho esteticu.

1. Pane profesore, ve svých přednáškách často rozebíráte a přibližujete díla dvou velikanů – největšího italského básníka 13. a 14. století Dante Alighieriho a největšího dramatika světové literatury Williama Shakespeara (žil v 16.–17. století) a jejich srovnání dobra a zla, ctností a neřestí. Čím je pro Vás renesance?

Evropská renesance rozhodně není zásadním odklonem od křesťanství nebo jeho popřením, jak se to učí ve školách. Ani neobjevila antiku, ta byla vždy určitě

tým způsobem přítomna: Dantova detailní znalost Ovidia, Vergilia nebo Aristotela na konci třináctého století snadno vyvrací tyto předsudky. Dante samozřejmě věděl, že Země je kulatá, že koncentrace vodních par způsobuje déšť, že přírodní vědy jsou důležité, třebaže bez teologie nekompletní, a tak dál. Znal antickou kulturu rozhodně lépe nežli my, lidé s výhodou období tzv. renesance. Byl renesančnější i svou univerzálností, jako básník, politik, diplomat, jazykovědec, přírodovědec i theolog, mystik i dvořan. Ale ještě důležitější je toto: křesťanská duchovnost u Danta nestojí PROTI antické kultuře, nýbrž na ni může navazovat, protože její lepší část byla sama součástí určitého Božího plánu. Vergilova duše zračí se v eposu *Aeneáš* je skutečně *anima naturaliter christiana* (duše od přírody křesťanská – pozn. red.) a vize přicházejícího zlatého věku, jak ji líčí Vergilius ve své *4. ekloze*, je nějakým způsobem inspirována podobně jako proroctví antických sibyl. To je ona renesance, jak ji najdeme v Michelangelově rozvržení Sixtiny nebo v Rafaelově *Athénské škole*.

2. Kdy začal Váš zájem o W. Shakespeara, čím si Vás získal? Která z jeho divadelních postav je Vám nejbližší a proč?

Dnes vím, že jsem v mládí přes veškerou snahu rozuměl Shakespeareovi jen velmi málo a jeho jazyku skoro vůbec. Byl jsem nevěřící, agnostik a úplně jsem ignoroval náboženskou rovinu jeho díla. Tehdy, někdy v roce 1985 mne naprosto překvapila otázka jedné mladé budapeštské režisérky, která se mne zeptala, zda myslím, že duch Hamletova otce je přeludem, nebo je reálný, případně je opravdu tím, za koho se vydává, čili duchem krále, který trpí v očistci. Řekl jsem na to (hloupě a v rozpacích), že v umění jsou takové otázky zbytečné a že to určitě není důležité. Dnes si myslím pra-

vý opak a všechno souvisí právě s tím. Takže odpověď na Vaši otázku bude asi – i vzhledem k této osobní historii – trochu všední, že nejoblíbenější mužskou postavou je pro mne Hamlet. Ale nejoblíbenějšími ženskými postavami jsou pro mne už dlouhé roky Helena ze hry *Konec vše napraví* a Kateřina Aragonská z *Jindřicha VIII.*

3. Přiblížíte nám, prosím, Shakespeara a jeho vztah k náboženství, k Bohu?

Byl, stejně jako jeho rodiče, školní učitelé, patroni i přátelé, věřící katolík a zemřel „jako papeženeček“. Hry oplývají biblickými odkazy a mají mnohem blíže ke středověkým moralitám a miráklům než k moderní literatuře. Myslím, že byl i mariánský ctitel a že se to promítá do jeho hrdinek, jako je Ofélie, Imogena nebo Marina. S úctou líčí náboženské a liturgické praktiky, které byly v jeho době už zakázané, jako poutě, přímluvy nebo zpověď, a oslavuje nerozlučnou věrnost manželskou, na niž reformace často útočila. Řádové sestry a bratry líčí sympaticky, ba s láskou; zatímco vláda je věznila a umění zesměšňovalo. Poslední soud nebyl pro Shakespeara vybilenou freskou, ale *tremendum mysterium* (hrozivým tajemstvím – pozn. red.). Viděl Anglii řídit se nejen do politické zkázy, ale přímo do limbu. Ale zároveň je tu křesťanská radost: Shakespeareovo dílo je posledním paprskem oné staré veselé Anglie před stoletími puritánské ponurou, z nichž ji křísil až „svatý“ Chesterton.

4. Co Vy a divadlo? Jak Vás Váš tatínek, prof. Dr. Ivo Osolsobě, dlouholetý dramaturg zpěvohry Státního divadla v Brně a posléze profesor Divadelní fakulty Janáčkovy akademie, ovlivnil?

Děkuji Vám za vzpomínku na něj. Tatínek žije pořád v mnoha srdcích svým laskavým humorem. Myslím, že mi předal kus (snad rodové) svéhlavé hloubavosti, rád chodil po nevyšlapaných cestách a psal jen o tom, co sám poznal. Měl rád Čapka a Škvoreckého, ale byl to on, kdo mne upozornil na hloubku filosofie sv. Augustina. A samozřejmě tu byl svět muzikálu... Dodnes si doma rádi zpíváme *Hello Dolly* v jeho překladu. Maminka mu ale dělala po celý život krásné domácí záze-
mí, „...a proto pějme: *Vivat femina!*“

Děkuji za odpovědi a přeji Vám vše dobré. =jš=

Farní diář

17. 12.	16:00 Rozsvícení vánočního stromu
24. 12.	Mše svatá 7:00, 9:00 hod.
24. 12.	14:00–17:00 hod. roznášení Betlémského světla
24. 12.	16:00 hod. Dětská mše svatá 24:00 hod. Půlnoční mše svatá s přenosem do televize, celebruje o.b. Pavel Konzbul
25. 12.	Mše svatá 7:00, 9:00, 11:00 hod.
26. 12.	Mše svatá 7:00, 9:00 hod.
28. 12.	14:30 hod. Vánoční setkání seniorů
31. 12.	Mše svatá 7:00, 9:00 hod.
31. 12.	16:00 hod. Tichá adorace na konec roku
1. 1.	Mše svatá 7:00, 9:00, 11:00, 18:00

Hudební doprovody mší svatých

24. 12. Štědrý den

24:00 půlnoční mše sv.: Jan Evangelista Kypťan: Pastorální mše česká pro sóla, smíšený sbor a orchestr, účinkují sólisté, sbor a orchestr chrámu sv. Augustina, řídí Pavel Kyncl

25. 12. Narození Páně

11:00 mše sv.: koledy zpívají dětské sbory chrámu sv. Augustina, řídí Ludmila Fialová a Marie Vichrová

Možnosti navštívit betlém

24. 12.	15:00–16:00
25. 12.	8:00–9:00, 10:00–11:00, 14:00–17:30
26. 12.	8:00–9:00, 10:00–11:00, 14:00–15:30
st-pá	17:00–18:00
31. 12.	15:00–16:00
1. 1.	7:00–12:00, 16:00–18:00

Advent pro děti

Loňský advent děti v našem kostele prožily s adventním vlakem, letos se vydají s velbloudem na Cestu velbloudů moudrosti. O čtyřech adventních nedělích si nalepí samolepku do průkazu a starší dostanou úkol, který se bude týkat jedné z vlastností, na kterou bude následující týden zaměřen.

Také obětní průvod dětí se v adventu promění. Ptáčky a motýly vystřídají již tradiční lucerny.

Karmelitánští terciáři u Sv. Augustina

Každé druhé pondělí v měsíci se v našem kostele scházejí karmelitánští terciáři a příznivci. Setkání začíná v 17:30 hod. mší svatou, potom následuje modlitba církve – nešpory a asi hodinové zamyšlení, které předkládá nějaké téma, týkající se karmelitánské tradice nebo prostě duchovního života.

Karmelitánský řád dostal své jméno v souvislosti s místem svého vzniku: pohořím Karmel ve Svaté zemi. U kolébky řádu nestála nějaká výrazná osobnost, ale společenství bratří – poustevníků, kteří do Palestiny připutovali z Evropy v době křížáckých válek. Usadili se nedaleko od Nazareta na hoře Karmelu, kde žil a působil starozákonní prorok Eliáš. Uprostřed jejich příbytků stála kaple Panny Marie. Odtud mají svůj původ dva základní rysy karmelitánské spirituality: následování proroka Eliáše v jeho horlivosti pro živého, přítomného Boha, a synovská odevzdání Panně Marii, vzoru čistého nitra, úplné otevřenosti pro Pána.

Mariánský ráz zbožnosti později ještě zesílil, že mnozí věřili, že řád byl v Boží prozřetelnosti založen k úctě a slávě Panny Marie.

Řeholní oděv karmelitánů je hnědé barvy, o nedělích a svátcích doplněný bílým pláštěm, jehož barva připomíná čistotu Panny Marie, a škapulíř. Jde o běžnou součást řeholního oděvu (pruh látky splývající přes hrud' a na zádech přes lopatky k zemi), který má v Karmelu zvláštní symboliku. Legendy vyprávějí o tom, že jej karmelitáni přijali od Panny Marie na znamení její ochrany. Zároveň škapulíř připomíná, že jí mají náležet a jí se podobat. Karmel ve světě (terciáři) je společenství věřících, kteří ve světě žijí evangelium

způsobem vlastním karmelské rodině a pod jejím duchovním vedením.

Karmelitánská řehole a tradice v duchu následování Ježíše Krista předkládá tuto základní myšlenku: Naslouchat Božímu slovu a ochotně odpovídat na výzvy Kristovy pocházející od Ducha sv., který mluví i skrze konkrétní poměry církve ve světě. Obraz tohoto povolání vidí v životě Boží Rodičky Panny Marie a proroka Eliáše. „Maria uchovávala všechna ta slova a uvažovala o nich ve svém srdci.“ (Lk 2,19); „Planu horlivostí pro Hospodina, Boha zástupů, neboť synové Izraele opustili tvou smlouvu...“ (1 Král. 19,14). Na blahoslavené Panně, Matce Boží, vidí karmelitáni dokonalý obraz toho, čím touží se stát. Z proroka Eliáše čerpají ohnivou horlivost pro živého a pravého Boha a rozhodnou odvahu vydávat statečné svědectví o jeho činné přítomnosti ve světě odvráceném od Pána.

Nejširší formou přičlenění ke Karmelské rodině a její duchovní cestě je přijetí zmíněného škapulíře, který v praxi bývá nahrazen medailkou, naznačující ochotu „obléci se v“ životní styl Panny Marie a jako ona se dát do služeb díla spásy. Členství v bratrstvu posvátného škapulíře je čistě duchovní povahy bez zvláštní vnější organizace či formálních povinností. Hlavním závazkem je vnitřně žít to, co přijetí škapulíře naznačuje – důvěrný vztah k Panně Marii a Ježíši Kristu.

V současné době k nám dojíždí P. Gorazd Cetkovský, karmelitán z Kostelního Vydří. Mše svatá i program o ní se můžete zúčastnit všichni, které spiritualita Karmelu oslovuje.

L. Schejbalová, G. Cetkovský

Druhá farní invaze do Slavonic

Farní invaze do Slavonic č. 2 se uskuteční o prodlouženém květnovém víkendu 5.–8. 5. 2018, tedy od soboty do úterý.

Na program bude v neděli dopoledne mše a odpoledne volný či organizovaný program, v pondělí celý den práce dle potřeby.

Jakub Šebek

Adventní roráty

I v letošním roce můžeme společně prožít dobu adventní při rorátech, a to: út–so v 6:30. (Výjimkou je pátek 8. 12., kdy bude kromě večerní mše sv. školní mše svatá CMGaSOŠPg v 8:00.)

Posílit zpěv je vítáno zejména o sobotách 9., 16. a 23. 12., kdy bude přímý přenos vysílaný Radiem Proglas.

Každou středu jste zváni po rorátech na snídani na faře.